

Sygn. akt II K 560/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

w obecności protokolanta: sekretarza sądowego Agnieszki Pyszcak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018r.

sprawy **G. C.** syna J. i Z. z domu S., urodzonego (...) P.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 maja 2017 roku na ulicy (...) w P. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań : 1,83 mg/l, 1,96 mg/l oraz 1,83 mg/l, 1,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym

motorower marki M., nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 marca 2006 roku w sprawie VI K 87tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

I. oskarżonego **G. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go na karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 560/17

UZASADNIENIE

G. C. został oskarżony o to, że w dniu 29 maja 2017 roku na ulicy (...) w P. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań : 1,83 mg/l, 1,96 mg/l oraz 1,83 mg/l, 1,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym

motorower marki M., nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 marca 2006 roku w sprawie VI K 87/06 tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2017r. G. C. w P. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej motorower marki M. nr rej. (...). G. C. znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości według kolejnych badań I – 1,83 mg/l, II- 1,96 mg/l, III- 1,83 mg/l, IV- 1,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Alkometr, którym wykonano badanie, zaopatrzone był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 marca 2006r. w sprawie VI K 87/06 G. C. został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: (wyjaśnień oskarżonego k. 48v, 29-30; zeznań świadka J. B. k. 49, 9-10, dowodów z dokumentów : protokołu badania alkometrem k. 2, świadectwa legalizacji k. 3; protokołu oględzin k. 16-17; odpisu wyroku w sprawie II K 87/06).

Oskarżony G. C. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dniu 29 maja 2017r. w godzinach popołudniowych udał się (...)coś zjeść. Przez dwa tygodnie pił alkohol głównie wódkę i piwo. Tego dnia nie pił alkoholu. Alkohol miał w sobie z poprzednich dni. Dobrze się czuł dlatego postanowił pojechać skuterem. Z ulicy (...) przejechał ścieżką polną a następnie do (...)jechał parkingiem od sklepu (...) do (...). Zaparkował i poszedł kupić jedzenie. Przyszedł do skutera i zaczął jeść. Podleciał do niego jakiś chłopak i wyciągnął mu kluczyki ze stacyjki. Ten chłopak zadzwonił na policję. Policjanci zabrali go do Komendy, zaś skuter oddali jego koledze (k. 29-30)

W trakcie rozprawy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia (k. 48v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom, w zakresie jakim przyznał się do tego, iż w dniu 29 maja 2017r. w P. na ulicy (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań : 1,83 mg/l, 1,96 mg/l oraz 1,83 mg/l, 1,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym motorower marki M., nr rej. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 14 marca 2006 roku w sprawie VI K 87/06 albowiem są one zgodne z zeznaniami świadka, funkcjonariusza policji J. B., na których oparto się ustalając stan faktyczny w sprawie oraz z dowodami z dokumentów.

Nie można się zgodzić z twierdzeniami oskarżonego podanymi w trakcie wykonywania czynności przez funkcjonariuszy policji w zakresie jakim twierdził, iż jechał bocznymi drogami i po parkingu ,a zatem nie popełnił żadnego przestępstwa, albowiem przeczą temu całkowicie wiarygodne zeznania J. B. oraz przyznanie się oskarżonego do popełniania zarzucanego mu czynu, który polegał na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej mimo, iż uprzednio był już skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości a także protokół oględzin, przedstawiający zapis popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka funkcjonariusza policji J. B. (k. 49,9-10) jako jasnym, dokładnym, spójnym, logicznym oraz korespondującym z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2).

W swoich zeznaniach świadek opisał okoliczności zatrzymania oskarżonego w dniu 29 maja 2017r. a w szczególności przeprowadzonych czynności, poczynionych ustaleń odnośnie kierowania przez oskarżonego motorowerem w stanie nietrzeźwości, przebiegu zatrzymania oraz badania stanu trzeźwości oskarżonego.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności w postaci protokołu użycia urządzenia alkometru (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), danych o karalności (k. 23-24,42-44), danych osobo-poznawczych (k. 19,22), informacji ze Starostwa Powiatowego w P. (...) (k. 15), odpisów wyroku (k. 32), zaświadczenia lekarskiego (k. 47), protokołu oględzin (k.16-17) albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez uprawnione osoby, nie

zainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mające logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje.

Mając na uwadze analizę i ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznać należy, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została w pełni udowodniona. Oskarżony G. C. w chwili popełnienia przestępstwa był osobą pełnoletnią i brak jest podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do poczytalności oskarżonego. Oskarżony jest zatem osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w niniejszej sprawie nie występują żadne przewidziane prawem okoliczności, które uniemożliwiałyby przypisanie oskarżonemu winy.

Mając powyższe na względzie oraz zebrane w sprawie dowody pozwalają zaś przedstawić mu zarzut, że znajdując się w normalnej sytuacji motywacyjnej i mając pełną swobodę zachowania się zgodnie z normami prawa karnego normy te naruszył wypełniając znamiona przestępstwa określonego w art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.

Art. 178a § 1 k.k. stanowi, że kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Art. 178a § 4 stanowi zaś, że jeżeli sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (...) albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Czynność sprawcza przestępstwa zarzucanego oskarżonemu polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości. Przeanalizowania zatem wymaga, co oznaczają sformułowania „pojazd mechaniczny”, „prowadzenie pojazdu mechanicznego”, „prowadzący pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” oraz „stan nietrzeźwości”. Dopiero bowiem wypełnienie przez oskarżonego wszystkich znamion przestępstwa decydować może o uznaniu go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Pojazdem mechaniczny w ruchu lądowym uznać należy każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszynę samobieżną i motorower (uchwała SN z dnia 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33; wyrok SN z dnia 4 lutego 1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, nr 10, poz. 198; uchwała SN z dnia 12 maja 1993 r., I KZP 9/93, OSNKW 1993, nr 5-6, poz. 27).

Bez wątplenia zatem należy uznać, iż oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym, albowiem poruszał się motorowerem z umieszczonym w nim silnikiem.

Pojęcie „prowadzenie pojazdu” było przedmiotem wielu orzeczeń Sądu Najwyższego oraz rozważań przedstawicieli doktryny. Dla potrzeb niniejszej sprawy przyjąć należy, iż pojęcie „prowadzenie pojazdu” oznacza wprowadzenie go w ruch oraz nadanie mu kierunku jazdy. (por. R. A. Stefański, Glosa do wyroku SN z dnia 4 lutego 1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, nr 10, poz. 198). Natomiast „osobą prowadzącą pojazd mechaniczny” jest taka osoba, która spełnia jakąkolwiek czynność związaną bezpośrednio z ruchem danego pojazdu. Będzie nim więc z pewnością kierowca.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż oskarżony był osobą prowadzącą pojazd. Jako kierowca spełniał bowiem czynności związane bezpośrednio z ruchem motoroweru, wprowadził go w ruch i nadawał mu kierunek jazdy.

Odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. podlega tylko ten, kto prowadzi pojazd w stanie nietrzeźwości w ruchu, między innymi, lądowym. Powyższe oznacza, że przestępstwo to może być popełnione tylko w miejscu, gdzie odbywa się ruch. Ruchem lądowym jest zarówno ruch drogowy, jak i kolejowy, jednak w niniejszej sprawie należy rozważyć pojęcie ruchu lądowego zawężonego do ruchu drogowego. Przy czym chodzi tu nie o ruch w sensie fizycznym, czyli zmianę położenia przedmiotu materialnego w stosunku do innych

punktów, lecz o ruch w znaczeniu prawnym, a więc taki w którym obowiązują określone reguły poruszania się. Nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – drogowym, albowiem poruszał się po drodze publicznej w P., czyli w miejscu, gdzie odbywa się ruch drogowy.

Pojęcie stanu nietrzeźwości zostało zdefiniowane w Kodeksie karnym, w art. 115 § 16. W rozumieniu kodeksu karnego stan nietrzeźwości zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dcm³ wdychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Należy stwierdzić, iż nie ma wątpliwości, iż oskarżony prowadził samochód osobowy w stanie nietrzeźwości, albowiem w wydychanym przez niego powietrzu znajdowało się według kolejnych wyników badań 1,83 mg/l, 1,96 mg/l, 1,83 mg/l, 1,81 mg/l alkoholu, czyli powyżej określonej w art. 115 § 16 k.k. normy. Oskarżony nie kwestionował wyników powyższego badania, przynajmniej nic takiego nie wynika z protokołów badania.

Przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. można popełnić z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. W ocenie Sądu oskarżony działał właśnie umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony został poddany pierwszemu badaniu o godzinie 18.38 po zaprzestaniu prowadzenia pojazdu. Zarówno z wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku dochodzenia, jak i z protokołu badania stanu trzeźwości wynika, że spożywał on alkohol przed rozpoczęciem jazdy motorowerem. Z uwagi na to oskarżony musiał wiedzieć w momencie rozpoczynania jazdy, że znajduje się pod wpływem alkoholu. Przyjąć zatem należy, że oskarżony miał pełną świadomość tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, a prowadząc pojazd mechaniczny w tym stanie popełnia przestępstwo. Miał on również obiektywną możliwość zachowania się zgodnego z prawem. Pomimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. Chciał on tym samym złamać obowiązujące przepisy prawa.

Czyn oskarżonego został popełniony w warunkach, o których mowa w art. 178a § 4 k.k. Przepis ten zaostrza odpowiedzialność w sytuacji, kiedy sprawca popełnia czyn z art. 178a § 1 k.k. będąc wcześniej prawomocnie skazanym między innymi za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości albo sprawca dopuszcza się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Wskazać należy, iż oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie o sygn. akt II K 87/06 był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Z powyższych względów Sąd Rejonowy uznał, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i uznał go za winnego dokonania zarzucanego mu czynu.

Przechodząc do omówienia wymiaru kary Sąd, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 3 i 53 § 1 i 2 k.k., uznał, że adekwatną do stopnia zawinienia sprawcy za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. będzie kara roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające sprawcę Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu przejawiający się w tym, iż swoim działaniem oskarżony wystąpił przeciwko innym użytkownikom dróg, tak kierowcom, jak i pieszym, oraz uprzednią karalność oskarżonego.

Zważyć należy, iż stopień zagrożenia spowodowanego przez oskarżonego był znaczny, gdyż poruszał się on drogą publiczną, zaś G. C. miał zgodnie z wynikiem badania alkoholu w wydychanym powietrzu ponad trzykrotnie dopuszczalną prawem normę. Sąd wziął również pod uwagę nagminność tego typu przestępstw popełnianych na terenie kognicji tutejszego Sądu, co uzasadnia ostrzejszą reakcję karną w celu zmniejszenia ilości tego typu przestępstw.

Zgodnie z art. 69 § 1. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia

wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Mając na względzie, iż oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności, zaś karę orzeczono w wymiarze roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności nie zachodziły przesłanki do rozważania przez Sąd możliwości zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Niezależnie od powyższego, warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym roku gdyby oskarżony nie był skazany na karę pozbawienia wolności w czasie popełnienia czynu dopuszczalnego jest tylko -zgodnie z przepisem art. 69 § 4 k.k. - tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach, co do których oceny w niniejszej sprawie Sąd nie był upoważniony ich dokonywać.

Art. 42 § 3 k.k. stanowi, iż Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Art. 42 § 4 stanowi - Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w § 3.

W niniejszej sprawie Sąd obligatoryjnie orzekł dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zgodnie z powołanym wyżej przepisem.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara oraz środki karne powinny odnieść właściwy skutek tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. W zakresie prewencji indywidualnej tak orzeczona kara oraz środki karne winny skłonić oskarżonego do ponownej analizy jego zachowania i zapobiec jego powrotowi do przestępstwa, zaś w zakresie prewencji ogólnej uświadomi społeczeństwu, iż popełnienie przestępstw wiąże się z surową reakcją karną. Stosownie do treści art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, Sąd orzekł powyższe świadczenie w minimalnej wysokości.

Sąd miał na uwadze, aby kara jednostkowa nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynu, naruszone dobra prawne.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie przekracza stopnia winy.

Sąd uznał, iż w tym przypadku zachodzi potrzeba izolacyjnego oddziaływania na postawę sprawcy. Sąd wymierzając w/w karę brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej. Zdaniem Sądu orzeczona kara odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, udowadnia oskarżonemu nieefektywność popełnionych przestępstw.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności spełni zarówno cele wychowawcze w stosunku do oskarżonego, ukazując mu naganność takiego postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Kara ta ma za zadanie ukazać społeczeństwu szybką i surową reakcję organów wymiaru sprawiedliwości na zachowanie sprzeczne z prawem i jako taka powinna kształtować w społeczeństwie prawidłowe postawy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku.